

La finestra oberta

SANDRA
CANO

Censurar l'art

Tatuar-se està mal vist per alguns. No sabem què pensen què és un tatuatge o quin significat té. M'ho deia fa uns dies un jove amb el qual parlem sovint de l'actualitat del país i tenia molta raó amb les reflexions que em feia. Fins i tot em va demanar que busqués una mica d'històric, i ho vaig fer, i possiblement més persones haurien de fer-ho.

Un tatuatge no és altra cosa que una marca feta a la pell amb pigment que en el segle actual algú lliurement decideix fer-se. Pel motiu que sigui, per voler recordar una data concreta, el nom d'algú, deixar empremta en la seva pell per haver assolit un repte, per una promesa, per art, perquè agrada, perquè representa, per orgull... És una manera de rebellió pacífica, per estètica, per tapar marques o cicatrius i un miler de motius més. Per a mi la raó més important és que les persones som lliures i en ús d'aquesta llibertat prenem la decisió de fer-ho.

Com a progressistes no entenem l'enrenou en relació a aquest tema ni sabem copsar quin es el motiu per censurar les persones que, amb llibertat, hem decidit en algun moment de la nostra vida tatuar-nos. Tampoc entenem a què treu cap prohibir que els tatuadors puguin treballar lliurement en festivals, en el segle que estem.

Ara el que es posarà de moda serà estigmatitzar els que es tatuen? El control en els cos de les persones? Cal ser més obert de ment i deixar que cadascú faci el que vulgui sempre que no faci mal a ningú.

Quelcom que és històric i que res té a veure amb violència ni amb coses satàniques, no s'hauria de tractar de la manera que, últimament, llegim en premsa. Alguns volen vetar-ho... Quina poca visió del món tenen! Parlem d'una pràctica que ve des de temps antiquíssims, en època del neolític, i també forma part de la història del món egipci on fins i tot les mòmies eren tatuades. I a molts països com el Japó, la Xina o Nova Zelanda les seves tribus i nadius han fet ús d'aquests dibuixos en els seus cossos. També en llibres d'història ens expliquen com els guerrers mil·lenaris ho feien. I forma també part de l'història que el 1891 s'inventà la primera màquina de tatuar, patentada per **Samuel O'Reilly**. Estava inspirada en els invents de **Thomas Edison**.

Al capdavant estem parlant d'una decisió que un ésser humà pren lliurement i que sol estar relacionada amb quelcom que vol recordar. De-

manem que es tingui més tolerància. Siguem més oberts al món i pensem també que molts en el nostre país es dediquen a aquesta feina de tatuador, s'han format, han estudiat i són excel·lents artistes del dibuix. Paguen els seus impostos per poder treballar i no demanen reconeixement per la seva feina, però sí que segurament volen ser respectats, i que els deixin treballar en llibertat i sense censura, ni hagin de ser vetats en festivals.

De la mateixa manera els que algun dia han decidit dibuixar-se el seu cos de manera lliure mereixen no ser discriminats en cap àmbit, social, laboral etc.

El tatuatge és considerat una forma d'art i s'ha convertit en un fet usual de la nostra societat. No tinguem una visió curta i estreta. Mirem endavant i respectem totes les expressions artístiques. ≡

Membre de la CPN de Progressistes-SDP